

Ens visita **Jean Baptiste Kintombo**, congolès, sacerdot i coordinador de totes les escoles de la regió del Pool, un departament al sud-est del Congo-Brazzaville (vegeu el mapa). Aquell país té 4 milions d'habitants per a una superfície de 242.000 km² (2/3 parts d'Espanya). Està separat pel riu Congo, de 4 km d'ample, de la RD del Congo. I la seua capital, Brazzaville, està quasi enfrontada (a l'altra part del riu) de Kinsasa, la capital de "l'altre" Congo. Dels 4 milions d'habitants 2 i mig viuen a les dues ciutats més importants. La resta, 1 i mig, escampats per tot el país.

La seua visita té per nosaltres molta importància, doncs els diners que recollim per a l'ONG **Mestres que fan escola** amb la "cursa solidària" l'any passat, o el "mercat medieval solidari" d'enguany, van directament a les escoles que ell coordina.

Quin és el teu treball?

Sóc sacerdot catòlic, i professor d'història de *lycée*. Al meu país, de 4 a 6 anys les xiquetes i els xiquets fan preescolar, de 6 a 13, primària, de 13 a 16, *colege*, i de 16 a 18, *lycée*. Com que a la meua diòcesi no hi ha *lycée*, faig classe al *colege*, i a més coordino les escoles que depenen de la diòcesi de Pool.

Per què t'has fet sacerdot?

Per una elecció personal. M'agrada.

És dur, és difícil el teu treball? Et fa feliç?

Sí, i com a mi m'agrada, el faig a gust. Em fa molt feliç. Estic content quan faig de mestre i ensenyo al meu alumnat. Tinc molt de treball per ser el coordinador de totes les escoles de la diòcesi, i estan a molta distància unes de les altres. Però estic per ajudar.

Pel vostre projecte d'escoles, quines són les vostres fonts de finançament?

Precisament estic ací per agrair-vos la vostra aportació. Cada mestre al Congo guanya solament 50€ al mes, amb el que es fa molt difícil passar. Gràcies a les vostres aportacions, cobren 65€ al mes i amb regularitat, amb la qual cosa estan molt agraïts per l'ajuda, i venen seguit a classe.

Ara, a l'escola de sant Agustí de Kinkala són 20 persones treballant, inclosa l'administració, i uns 420 alumnes. A més, també tenim en aquesta escola un internat al que anomenem *monguí*. En Àfrica, *monguí* és una casa on

els xiquets i les xiquetes aprenen els valors de les persones majors, es una escola de les tradicions. En aquest internat ara es queden uns 20 alumnes, doncs hi ha qui viu molt lluny, uns 22 km, llavors es queden allí. També hi ha altres sense família que hi viuen.

Tanmateix tenim aportacions de dues associacions de Cuenca, Càritas i Vivere, i la col·laboració de l'escola Sagrada Família, d'aquella ciutat.

Amb totes aquestes aportacions, quantes escoles heu reconstruït? Com són?

7 de moment. Són escoles xicotetes que poden tenir 4-5 aules, no tenen llum, ... tenen el bàsic per poder fer classe: tauleres, cadires i pissarra. San Agustí ja és més gran i té més equipaments.

Per què estàs ara a Espanya?

Estic ací per dos motius: primer per treballar amb Càritas de Cuenca, segon, per intercanviar experiències amb les escoles d'Espanya que ens estan ajudant. Per exemple, estic ací per parlar amb vosaltres.

Poseu nom a les escoles?

Sí. Cada escola té el seu nom. San Agustí, que ja coneixeu, Sant Martí, Notre Dame, ...

Està molt lluny l'escola d'on viuen els xiquets?

Els més lluny a més de 20 km. I per estar tant lluny, sobretot els mesos de pluja, venien molt poc a escola, pel que vam fer l'internat.

Els xiquets que no tenen família, què fan els caps de setmana?

Pels caps de setmana tenen una sèrie d'activitats relacionades amb l'hortet, amb el jardí. Planten llegums, hortalises, fruiters, ... i quan és el moment fan la collita pel menjador de l'escola.

Jean B. amb un grup del seu alumnat davant una biblioteca acabada d'inaugurar

Teniu suficient materials escolars?

És un tema difícil d'aconseguir els materials. Un dels motius de la meua visita es aconseguir alguns llibres per aprendre castellà, també material per a la classe: llapis, bolis,...

Veus els resultats del teu treball a les escoles?

Si. I estic molt content. El nostre alumnat és intel·ligent però no te recursos ni facilitats. A l'escola no solament els ensenyem a llegir i escriure, sinó que els capacitem per que quan acabem es puguen valdre per ells mateixos.

Quines assignatures feu a l'escola?

En fem moltes, per exemple història, llengües (francès que és l'oficial, anglès, en guany anem a fer també castellà, a més de es locals: *kikongo* i *lingalà*), matemàtiques, ciències naturals, física, música, dibuix, educació física...

Hi ha menjador a les escoles?

A les escoles públiques si que hi ha menjador, però a les que depenen de la seua diòcesi, el govern no els ajuda en res i no fan menjador. Les nostres escoles son concertades. Però a diferència de les ajudes que reben ací les concertades, al nostre país no ens ajuden en res.

Quina proporció hi ha d'escoles públiques i privades?

Per exemple, per a Kinkala, que té entre 10 i 15 mil habitants, hi ha 3 escoles públiques i 4 concertades. A més 2 colege (1 de cada) i 1 lycee públic.

Per tot el que estàs explicant, el Congo és un país pobre?

Si. És molt pobre i ha patit guerres recentment. Això ha malmès l'economia, a destrossat cases i escoles (sobretot al departament de Pool).

Però, és pobre per mancances de recursos?

No! Hi tenim petroli, hi ha molts recursos pels boscos i l'agricultura, i tenim matèries primeres essencials per a la informàtica i la telefonia mòvil. Però les guerres ens han empobrit.

Creus que en algun moment ja no necessitareu ajuda de les ONG i podreu valdre-us per vosaltres mateixos?

Ara, avui, estem educant la nostra joventut. En un futur seran ells els que portaran el país, i estaran preparats.

Al Congo hi ha ciutats modernes, amb gratacels, avingudes, cotxes, ...?

(Rises) Si, si que hi ha. Encara que jo no tinc cotxe. Jo camine. Visc a la casa abadia, i cada dia faig entre 3 i 4 km per anar i per tornar a San Agustí.

Un grup de mestres organitzant les classes

Vols afegir alguna cosa més?

Estic molt content de estar entre vosaltres, conèixer el professorat i l'alumnat que ens ajuda, doncs amb la vostra ajuda estem pagant el sou del professorat el qual té la força per continuar treballant. Això ens ha convertit l'escola Sant Agustí en la primera del Pool. Des de fa quatre anys que col·laborem amb la vostra ONG estem aconseguint el 100% d'aprovats en les revalides, el que estem molt contents i agraïts. Moltes gràcies.

En acabar la visita de Jean Bâptiste, l'escola li va regalar un lot de material escolar bàsic per les xiquetes i els xiquets d'aquella escola que tants èxits està recollint, i va compartir un dinar amb el claustre del professorat.

Va ser una visita de la que totes i tots que el vam escoltar ens vam enriquir, en adonar-nos de les realitats que s'estan vivint a altres països.

Gracies, company, per la impressionant feina que feu.